

Hoe groter de organisatie, hoe hitsiger de bestuurders

06-07-13 09:01 uur - Bron: Het Parool

© /

De kogel is door de kerk. Dinsdag maakten VU en Uva bekend hun natuurwetenschappelijke faculteiten te bundelen onder de aansprekende naam 'Amsterdam Faculty of

Science'. Zo ontstaat een megafaculteit van negenduizend studenten, drieduizend werknemers en een budget van € 250 miljoen.

**Rust, geld en een beetje mazzel:
dat heb je nodig**

Dat is een schaalomvang, aldus het persbericht, 'die vergelijkbaar is met de beste universiteiten op bètag gebied in Europa, zoals het University College London en de Université Pierre et Marie Curie in Parijs'. Met andere woorden: zonder fusie zouden VU en Uva de mondiale slag om mensen, fondsen en andere middelen verliezen. Groot is beter.

B*llshit. Als je naar de positie van VU en Uva op de QS World University ranglijstjes kijkt, scoort de Uva in de disciplines physica, scheikunde, wiskunde en geologie respectievelijk 89, 133, 139 en 'nul' van de beste tweehonderd en de VU respectievelijk 'nul', 'nul', 'nul' en 99. Oftewel: ook zonder fusie scoort de Uva eigenlijk heel redelijk en de VU eigenlijk heel slecht.

Nog gekker wordt het als je naar de top tien kijkt. Dan hebben we het over universiteiten als MIT, Harvard, Oxford, Cambridge, Stanford etc. Die zijn stuk voor stuk kleiner tot veel kleiner dan de Uva, laat staan een toekomstige Vuva. Logisch. Wie ook maar een beetje gezond verstand heeft, weet dat kwaliteit en

omvang niets met elkaar te maken hebben.

Excellentie gedijt in omgevingen waar academici niet constant worden lastiggevallen met reorganisatieplannen, fusievoornemens, nieuwbouw, verhuizingen of, nog erger, strategische vergezichten. Rust, geld en een beetje mazzel: dat is alles wat je voor academische creativiteit nodig hebt. Vraag het Robbert Dijkgraaf, Ronald Plasterk, Ad Lagendijk, Vincent Icke.

Sterker: de ranglijstjes laten zien dat groot en goed elkaar juist bijten. Hoe kleiner de organisatie, hoe minder plannenmakers, hoe dienstbaarder de bestuurders, hoe groter de kans op academisch succes. En omgekeerd: hoe groter de organisatie, hoe hitsiger de bestuurders, hoe wilder de plannen, hoe groter de turbulentie, hoe dieper het georganiseerde wantrouwen, hoe lager het academische peil.

Waarom dan toch deze operettefusie? Gezien de lijstjes en de bestuursperikelen bij de protestanten heeft de VU het meest te winnen bij een fusie. Het riekt naar een vlucht naar voren om de christelijke natuurwetenschappers van het zinkende VU-schip te redden.

Maar ik ben bang dat stijgen op die vervloekte lijstjes de ware reden is. Kruis een matige universiteit met een redelijke en je hebt een excellente - dat is de krankzinnige logica van Nederlandse universiteitsbestuurders!

(Ewald Engelen)

HET PAROOL. ALLE RECHTEN VOORBEHOUDEN.